

Sygnatura akt III C 73/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - SSR Magdalena Głogowska

Protokolant: Patrycja Frątczak

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko A. K.

- o zapłatę ((...).78 PLN)

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. na rzecz pozwanego A. K. kwotę 1217 zł (tysiąca dwustu siedemnastu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 73/16

UZASADNIENIE

w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 23 lipca 2015 r. powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanego A. K. kwoty 2.245,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany nie wywiązał się z łączącej go z wierzycielem pierwotnym umowy bankowej i z tego tytułu powstało zadłużenie w dochodzonej pozwem kwocie. Z uwagi na wezwanie pozwanego do zapłaty i brak zapłaty powód, który nabył tę wierzytelność w drodze umowy cesji, dochodzi niniejszym pozwem przedmiotowej należności.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym pozwany reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika podniósł zarzut braku legitymacji czynnej powoda oraz zarzut przedawnienia roszczenia i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 lutego 2007 roku pozwany A. K. zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W. umowę o przyznanie limitu kredytowego na kwotę 1.400 zł i wydanie karty kredytowej.

Bezsporne, a nadto dowód: umowa i wniosek k. 59-62.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 05 marca 2012 r. sygn. akt IX Co 1984/12 nadano klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 17 stycznia 2012 r. wystawionemu przez wierzyciela (...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. ((...) Bank (...) połączył się z S. C. Bank) przeciwko dłużnikowi A. K., z ograniczeniem możliwości prowadzenia egzekucji do kwoty 20.000 zł, dotyczącemu ww. czynności bankowej z dnia 12 lutego 2007 r.

Bezsporne, a nadto dowód: postanowienie wraz z bankowym tytułem egzekucyjnym k. 63-74.

W 2012 r. S. C. Bank złożył do komornika wnioski o wszczęcie przeciwko A. K. egzekucji na podstawie ww. bankowego tytułu egzekucyjnego, którą prowadzono pod sygnaturą akt KM 2721/12, a następnie umorzono postanowieniem z dnia 23 października 2013 r.

Bezsporne.

W dniu 13 lutego 2015 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. sprzedał swoją wierzytelność wobec A. K. na kwotę 2.675,86 zł na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W..

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z załącznikiem 1A k. 75-99, 9-12v, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 13, zawiadomienie o zmianie wierzyciela k. 100, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu k. 9

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Powód wywodził roszczenie z umowy kredytu łączącej pozwanego z wierzycielem pierwotnym oraz z umowy przelewu wierzytelności (art. 509-510 k.c.).

Na mocy bezwzględnie obowiązującego przepisu art. 118 k.c., roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, a do takich należą zarówno roszczenia banku (wierzyciela pierwotnego), jak i roszczenia funduszu sekurytyzacyjnego przedawniają się z upływem lat trzech i w tym samym terminie przedawniają się roszczenia o świadczenia okresowe.

Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia wymagalności roszczenia (art. 120 § 1 k.c.), a przerywa m. in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju (...), przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.), przy czym po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 k.c.) z tym, że w przypadku przerwania przedawnienia przez czynność podjętą przed sądem albo innym organem, w tym egzekucyjnym, nie biegnie ono na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 § 2 k.c.).

Zgodnie z treścią art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia (...).

Nie wiadomo, bo strona powodowa nie zaoferowała stosownego dowodu, kiedy wypowiedziano pozwanemu umowę kredytu, a zatem, z jaką datą cała wynikająca z niej niespłacona należność stała się wymagalna. Wiadomo tylko, że w dniu 05 marca 2012 r. sąd nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, natomiast umowa kredytu pochodzi z 2007 r. Nie można wykluczyć, że w dacie wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wierzytelność banku już była przedawniona. Nie można, ponieważ powód nie dowiódł daty wymagalności

roszczenia przed wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego i nadaniem mu klauzuli. Ciężar wykazania tej okoliczności spoczywał na powodzie, który z faktu nabycia wierzytelności wywodzi skutki prawne, a okoliczność tę zakwestionował pozwany. Fakt wydania postanowienia klauzulowego nie jest dowodem wymagalności roszczenia o charakterze wiążącym w sporze pomiędzy stronami w niniejszej sprawie. Dowodem takim byłyby dokumenty wierzyciela pierwotnego wskazujące na datę wypowiedzenia pozwanemu umowy kredytu, czego strona powodowa nie zaoferowała. W konsekwencji, z uwagi na upływ 5 lat od daty zawarcia przez pozwanego umowy z bankiem do daty nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i niewykazanie przez powoda wymagalności roszczenia należało przyjąć, że podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia okazał się skuteczny.

Niezależnie od powyższego, w związku z prowadzoną przez wierzyciela pierwotnego egzekucją w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny sygn. akt KM 2721/12, umorzoną następnie postanowieniem z dnia 23 października 2013 r. wskazać należy, że sąd orzekający podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w Uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r. sygn. akt III CZP 29/16, który na pytanie prawne: „Czy przerwa biegu przedawnienia spowodowana złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji przez wierzyciela będącego bankiem wywołuje skutek wobec cesjonariusza tej wierzytelności nie będącego bankiem, gdy egzekucja prowadzona na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulą wykonalności została umorzona na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.?” udzielił następującej odpowiedzi: „Nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.)”.

W kwestii przerwy przedawnienia przez złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wypowiadał się Sąd Najwyższy także w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r. sygn. akt II CSK 196/14, a następnie w uchwale z dnia 19 lutego 2015 r. sygn. akt III CZP 103/14. Zdaniem Sądu Najwyższego, „przerwanie przedawnienia następuje tylko pomiędzy stronami postępowania, o ile z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane / uprawnione”(…). „Przerwanie następuje w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela: dotyczy tego roszczenia, które jest zabezpieczone, dochodzone, ustalone lub egzekwowane, jest skuteczne przeciwko osobie, wobec której kieruje się czynność i z korzyścią na rzecz osoby dokonującej czynności”. „Z racji następstwa prawnego (wynikającego z nabycia wierzytelności – przypis s. ref.) prawo stwierdzone w tytule egzekucyjnym na rzecz dotychczasowego wierzyciela wygasa wskutek przejścia na inny podmiot, a tym samym wygasa uprawnienie do prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez pierwotny podmiot (...)”. „Skutki, jakie wiązały się z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego odnoszą się do występujących w tym postępowaniu podmiotów i tytułu wykonawczego, na podstawie którego egzekucja była prowadzona”. „Po umorzeniu postępowania egzekucyjnego przedawnienie rozpoczęłoby bieg na nowo (art. 124 k.c.), jednak w tych samych granicach podmiotowych (wynikających z tytułu wykonawczego), co wynika z istoty przedawnienia”.

Podzielając przedstawioną wyżej argumentację Sądu Najwyższego sąd orzekający w niniejszej sprawie przyjął, że nawet gdyby wierzytelność banku wobec dłużnika nie była przedawniona na dzień złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (czego powód nie wykazał), to w świetle faktu, że skutki postępowania egzekucyjnego odnoszą się tylko do podmiotów tego postępowania należy uznać, że nabywca wierzytelności, nie będąc stroną postępowania egzekucyjnego, nie może powołać się na przerwę biegu przedawnienia wywołaną złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji przez wierzyciela pierwotnego.

Dodać trzeba, że bankowy tytuł egzekucyjny był przywilejem banków. Następca prawny nie mógł na jego podstawie kontynuować egzekucji, gdyż byłoby to niedopuszczalnym rozszerzeniem przywileju, będącego wyjątkiem, na inny podmiot. Skoro następca prawny nie może skorzystać z przywileju przysługującego dawniej bankowi, zatem nie powinien także korzystać z przerwy biegu przedawnienia spowodowanej działaniem podmiotu uprzywilejowanego w oparciu o tytuł wykonawczy stanowiący rezultat tego przywileju.

Tak argumentując sąd orzekający uznał, że powództwo, jako przedawnione, podlega oddaleniu, o czym orzeczono w pkt I sentencji.

W pkt II orzeczono o kosztach procesu po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego złożyły się opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (uiszczona k. 37) oraz wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika ustalone w oparciu o treść przepisów § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1-2 i § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.). Sąd orzekł o wynagrodzeniu kierując się rodzajem i stopniem zawłości sprawy oraz niezbędnym nakładem pracy adwokata, w tym przyczynieniem się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Sygn. akt III C 73/16

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie i uwzględnić urlop s. ref..
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. akta przedłożyć Przewodniczącej Wydziału w razie złożenia środka odwoławczego ze ZPO, a s. ref. w razie braku odwołania ze zwrotką za m-c.

26 sierpnia 2016 roku, SSR M. G.